

КОРЕМЪТ НА АДА

Последиците от непокорството

Дейвид Уилкерсън

6 Май 2002

“ГОСПОДНОТО слово беше към Йона... и каза: Стани, иди в големия град Ниневия и прогласявай против него, защото злината му се изкачи пред Мен. А Йона стана да побегне в Тарсис от лицето на ГОСПОДА...” (Йона 1:1-3). Знаем историята. Това е човекът, който се опита да избяга от Бог. Господ каза на Йона да проповядва наказание над града-държава Ниневия, но той, вместо да ги предупреди, избяга.

Историята беше потвърдена от Самия Христос. Исус каза: „ Защото, както Йона беше в корема на морското чудовище три дни и три нощи, така и Човешкият Син ще бъде в сърцето на земята три дни и три нощи.“ (Матей 12:40). С други думи, историята на Йона беше действителна, колкото и погребението и възкресението на Христос.

Но защо избяга Йона? Защо отказа да се покори на ясното Божие слово? Ние знаем, че той беше благочестив, молещ се човек. В крайна сметка Бог говори ясно на онези, които общуват с Него. А Господ не избира слугите Си невнимателно. Очевидно Той видя нещо в Йона. Бог избра този човек поради дарбите му: силен глас, чувствително за думите на Духа ухо.

Ние не знаем какво пророкува Йона в Израел. Той беше съвременник на други пророци по онова време. Така че е ясно, че този човек беше надарен и избран от Бог. Но в този случай Йона избяга от Божия призив. Всъщност, той избяга от Божието присъствие, като спря да комуникира с Господ. Защо? Кое причини толкова безочливото непокорство?

Не е ясно какъв промеждутък от време имаше между призива към Йона да говори и решението му да избяга. Може да са били седмици или дори месеци. Още повече, че разстоянието между Ерусалим и Йопия беше около 70 км. Ако Йона пътуваше пеша, той имаше много време да преразгледа мисията си. Едно е сигурно: Йона чуваше как гласа на Святия Дух звънтеше в ушите му през целия път. Святият Дух е небесния преследвач и когато Той ни призове да служим, никога не ни оставя на мира. Няма съмнение, че Йона чу нещо такова: “Спомни си примера с Адам, Йона. Помисли за последиците от непокорството му. Помисли си и за Моисей. Този добър човек говори с Бог очи в очи. Но Господ го смъмри заради само един акт на непокорство, като не му позволи да влезе в Обещаната земя. Помисли си и за Давид – молещ се човек по Божието сърце. Спомни си за ужасните страдания, пред които се изправи той поради непокорството си. Не можеш да не се покориш на Божието Слово и да ти се размине след това. Върни се, Йона.”

Съдбата на цели множества зависеше от покорството на Йона. Но вместо да иде до Ниневия, „(Йона) слезе в Йопия и намери кораб, който отиваше в Тарсис, и плати за пътуването си и влезе в него, за да отиде...от лицето на ГОСПОДА.“ (Йона 1:3)

Аз мисля, че Йона не се покори, понеже не изпитваше праведен страх от Господ

Как можа толкова молещ се човек да се отклони от призива си и да изпадне в непокорство? Това започва с непълна представа за Божията природа. На Йона му беше дадено мощно откровение за Божията благодат и милост. Той свидетелства: „Знаех, че Ти си Бог милостив и състрадателен, дълготърпелив и многомилостив, и се разкайваш за злото.“ (Йона 4:2). Той имаше същото откровение, което получи Моисей, когато Бог му откри славата Си на планината.

Йона заяви, че това откровение беше причината да избяга: „Затова побързах да бягам в Тарсис“ (4:2). С действията си той казваше: „Господи, ти прощаваш толкова лесно на онези, които се покаят. Всеки път когато произнесеш наказание, Ти преливаш от милост. Знаем, че няма да съдиш Ниневия. Веднага след като пророкувам, те ще се покаят, а Ти ще излееш милостта Си над тях.“

Виждате ли проблема с мисленето на Йона? Той има само частично откровение за Божията природа и обвинява Бог в това, че е нежен към греха. Разбира се, Бог е точно това, което Йона описва тук: дълготърпелив, готов да прости, готов да излее изобилие от благодат. Аз благодаря на Бог за това чудесно откровение за природата Му. Това е най-животворната истина, която знам. Обичам да проповядвам милост на Божите хора.

Но Библията говори и за святата праведна природа на Бог. „Защото Божият гняв се открива от небето срещу всяко безбожие и неправда на хората, които потискат истината чрез неправда“ (Римляни 1:18). Разбира се, Йона познаваше тази страна от характера на Бог. Как можа да я пренебрегне?

Аз вярвам, че Йона не разбираше страха от Бог. Ако считаш Бог само за милостив, ще видиш колко е лесно да не се покоряваш на Словото Му. Ще си мислиш, че Той не счита предупрежденията Си за важни, че не мисли онова, което казва. Мисля си, че това беше причината за непокорството на Йона.

Всеки истински слуга трябва да улови откровението за страха от Господ. Нямам предвид страх, предизвикан от хора, който манипулира хората да се покоряват. Говоря за Божественото откровение за святия страх, както е разкрит в Божието Слово: „Бой се от ГОСПОДА и се отклонявай от зло.“ (Притчи 3:7). „Живей в страха от ГОСПОДА цял ден“ (23:17).

Този страх трябва да се търси старателно. И трябва да ни бъде вменен от Святия Дух: „Ако го потърсиш като сребро и го подириш като скрити съкровища, тогава ще разбереш страха от ГОСПОДА и ще намериш Божието познание“ (2:4-5). Както Божията милост, така и страха от Бог дава живот: „В страха от ГОСПОДА има силна увереност“ (14:26). „Страхът от ГОСПОДА е извор на живот, за да се избягнат примките на смъртта.“ (14:27)

За тези, които не се покорят на Божието Слово има сериозни последствия. Непокорството на Йона доказва това по 3 начина:

1. Преживяваме объркване и хаос от всички посоки

“А ГОСПОД надигна силен вятър в морето и стана голяма буря в морето, и изглеждаше, че корабът ще се разбие. И моряците се уплашиха и извикаха всеки към своя бог, и хвърлиха в морето вещите, които бяха в кораба, за да олекне от тях.” (Йона 1:4-5)

През цялото време дори и благочестивите хора преживяват бъркотия в живота си. Изведнъж всичко става хаотично. Но Бог не ги държи в подобна ситуация. Той ги избавя, докарвайки живота им в Божествения ред, където има радост, мир и утеха. Или пък им дава благодат за да издържат.

Така или иначе, слугата, който ходи в непокорство, преминава от криза в криза. Помислете за хаоса, който причини греха на Йона. Върхлетя ги невероятна буря, а морето започна да бучи. Моряците се блъскаха из кораба обезумели, като хвърляха товара през борда. Гледаха отчаяно как в морето потъваше препитанието им. Ако в морето имаше други кораби, те трябваше да направят същото, от страх за живота си.

О, невероятната бъркотия, която предизвиква вярващия, който живее в упорито непокорство към Божието Слово. Какво е непокорството? Това е ходенето против откритото ни Божие Слово. Това включва всяка любяща заповед в Новия Завет – от думите на Исус, до това, което казаха апостолите.

Помислете за пасажите, които говорят за прелюбодейство и блудство: „ Нито един блудник или нечист, или сребролюбец – който е идолопоклонник – няма наследство в царството на Христос и на Бога.“ (Ефесяни 5:5) „Бог ще съди блудниците и прелюбодейците.“ (Евреи 13:4). Гръцката дума за блудници е „порно“, откъдето произлиза думата порнография.

Бях шокиран когато научих, че има 200 000 порнографски уебсайта в интернет. Най-лошото е, че познавам служители, които са се предали на тази мръсотия. Някои от тях имат афери с други жени. Повечето са изгубили служенията и семействата си. Получавам писма от обезумели съпруги, които описват ефекта от порнографията върху децата им. Децата виждат примера на бащите си и не могат да го понесат. Те вече не ги уважават. Някои от тях дори изоставят вярата си и се обръщат към дрогата, алкохола и секса.

Откъде идва този безпорядък? Не от дявола, а от това, че Бог събаря защитната стена. Той предизвиква бури за да събуди слугите Си, както направи с Йона: „А ГОСПОД надигна силен вятър в морето“ (Йона 1:4).

2. Упоритото непокорство води до дух на дрямка и апатия

Йона не осъзнаваше хаоса и болката, която причиняваше. По време на бурята той „беше слязъл и легнал на дъното на кораба и спеше дълбоко.“ (Йона 1:5). Виждате ли състоянието му? Той беше затворник на собственото си непокорство. И какво направи? Той се оттегли в духовна дрямка. Предаде се на дрямката причинена от вината му.

Спомням си за директора на една от програмите ни „ Teen Challenge“ преди години. Той беше посветен слуга и добър проповедник. Бивш наркоман, той беше уважаван от хората в програмата. Но той падна в прелюбодеяние с една бивша проститутка, която беше в програмата. Накрая остави жена си и служението си.

Хаосът, който причини непокорството на този човек беше ужасен. Жена му се опита да се самоубие и влезе в лудница. Наркоманите в програмата се отчаяха. Те си мислеха: „Той беше толкова свят. Ако той не успя да се справи, моите шансове са много малки.“ Мнозина си тръгнаха и се върнаха към наркотиците.

По-късно говорих с мъжа и жената. Те се оженили и отново започнали да пушат трева. Казаха ми, че спрели да четат Библията и вече не изпитвали никакъв духовен глад. Мъжът призна: „Затворници сме. Направихме избора си и за нас няма изход.“ Но докато си тръгвах, той каза: „Нещото, което научих от служението ти, е че Бог е милостив. Знаем, че Той прощава грехове. Просто се нуждаем от време.“

5 години след това отново видях този мъж. Той вече продаваше наркотици, караше нов Мерцедес. Казах му, че съм се молил за него през всички тези години. Той отговори: „О, все още се нуждаем от време.“ Това, което той всъщност казваше беше: „Бог няма да ме съди. Той ще изчака, докато съм готов да се откажа от добрия живот и да се върна при Него.“ Сърцето ми се сви. Този потъващ човек беше изгубил целия си страх от Бог и беше превърнал Божията благодат в похот.

Помислете за броя на разводите в църквата. Помислете за прелюбодеянието, което се случва на амвона и сред миряните. Християните са слепи за възхода на разврата в обществото. Ейч Би Оу и други кабелни телевизии вече се надпреварват да „отворят пакета“ с мръсотия. Целта им е да видят докъде могат да стигнат разтягайки моралните граници в обществото. А християните биват изкушавани наравно със света.

Как може да бъде, ще попиташ? Това е в резултат от преобладаващото послание „Само благодат“ в църквата. Това послание е само част от истината за Божията природа. Проповедниците днес пренебрегват доктрината за святият страх от Бог. А това докарва хората до духовен ступор.

3. Непокорството ни показва Бог като слаб и безсилен

“И капитанът на кораба се приближи до него (Йона) и каза: Какво спиш? Стани, призиви Бога си — може би Бог ще си спомни за нас и няма да загинем! И си казаха един на друг: Елате да хвърлим жребий, за да разберем заради кого ни е това зло. И хвърлиха жребий и той падна на Йона. И му казаха: Кажни ни, молим те, заради кого ни е това зло! Каква ти е работата и откъде идваш? Коя е страната ти и от кой народ си?

А той им каза: Аз съм евреин и се боя от ГОСПОДА, небесния Бог, който е направил морето и сушата. И мъжете твърде много се уплашиха и му казаха: Какво си сторил? Защото мъжете бяха разбрали, че той бяга от лицето на ГОСПОДА, понеже им беше казал.“ (Йона 1:6-10)

Непокорството на Йона направи така, че Господ да изглежда отмъстителен. Излезе така, че ако не послушаш Бога на Йона, Той ще те преследва и ще те уплаши до смърт. Но случаят въобще не беше такъв. Това беше абсолютно погрешна картина за Божията природа.

Та, беше ли Бог ядосан на Йона? Беше ли това Неговото отмъщение против непокорния слуга? Дали Той казваше: „Ти се провали, Йона. Направи своя избор, но се провали. Сега те наказвам.“? Не, Бог не беше ядосан на Йона. Може би беше разочарован, но все още имаше работа за него. Още много работа.

В цялата история става дума за милост и благодат. Да, Бог беше докарал бурята. Но Той го направи, за да върне Йона при Себе Си. Господ всъщност казваше: „Ще преобърна природата наопаки, за да възстановя непокорния Ми слуга. Може да бягаш от Мен, Йона, но няма да се откажа от теб. Все още те обичам. Призовах те и те избрах, все още си Моя човек за тази работа.“

Обърнете внимание, че капитана трябваше да събуди Йона. В тази криза Божия посланик беше хванат в крачка. Йона се опита да свидетелства за Божията сила, но екипажа не му вярваше. Те знаеха, че той живееше в непокорство, че „бяга от лицето на ГОСПОДА“ (1:10). Грехът на Йона го беше намерил. По същият начин всеки слуга, който живее в непокорство губи доверието на света. Те виждат, че той няма духовна власт.

Когато Йона накара екипажа да го изхвърли през палубата, те не го послушаха: „А мъжете гребяха силно, за да върнат кораба към сушата“ (1:13). Действията им казваха: „Защо да те слушаме? Докато ние викахме към боговете си, ти спеше. Ние се опитахме да се измъкнем от тази ситуация.“

Йона беше буквално безсилен. Въпреки, че бурята не го уби, той не беше в състояние да пророкува на Ниневия. Защо да се вслушат в словото му, след като екипажа на кораба не го слушаше? Библията ни казва: „А ГОСПОД определи една голяма риба да погълне Йона. И Йона беше в корема на рибата три дни и три нощи.“ (1:17)

Йона описа изпитанието си като ад

“От утробата на Шеол извиках“ (Йона 2:2). Защо Бог събори Йона толкова ниско? Той беше в корема на живия ад, затворен в тъмнина, висящ между живота и смъртта. Защо един милостив Бог би прекарал слугата си през това? Аз вярвам, че историята на Йона ни показва как Бог се разправя с непокорните слуги.

Йона беше в този ад в продължение на 3 дни и 3 нощи. Но през цялото това време той не се моли. Бурята не го свали на колене, както и сблъсъка му със смъртта в корема на кита. Едва след 3 дни и нощи четем: „И Йона се помоли на ГОСПОДА, своя Бог, от корема на рибата.“ (2:1)

Защо Йона не се моли преди това? Понеже беше убеден: „Отхвърлен съм отпред очите Ти!“ (2:4). Той описа Бог като някой, който има милост към Ниневия, но не можеше да повярва, че Той има милост към самия него. Той си мислеше: „Мъртъв съм. Не мога да падна по-ниско. Бог ми е обърнал гръб. Той ме мрази заради онова, което направих.“

Това беше много далеч от истината. Когато Библията казва: „Господ беше приготвил една голяма риба да погълне Йона“, думата „приготвям“ означава наредил. Бог беше избрал един огромен кит и го накара да погълне Йона. Така че когато Йона падна от борда, рибата беше там, готова да го погълне. Бог все още работеше. Но дяволът беше успял да измами Йона. Кой управлява ада, ако не Сатана? Йона извика: „Онези, които почитат нищожните идоли, оставят милостта, пазена за тях.“ (2:8). Буквалният превод от Иврит казва: „Онези, които защитават измамната лъжа не позволяват на себе си да получат истината“ (2:8). Това се случи с Йона. Собствената му измама го беше обрала от всяка надежда за Божията благодат. В продължение на 3 дни и 3 нощи той живя в ужасна измама. Сатана му каза: „Ти се провали. Животът за теб свърши. Непокорството ти причини смъртта на много хора, които биха се обърнали към Господ. Вече и Бог не може да те спаси. Дори и да оцелееш, ще съжеляваш завинаги.“

Истината беше, че Бог караше Йона да побърза за Ниневия. Скоро пророкът отново щеше да види слънчева светлина. Той щеше да проповядва смело по улиците като избран посланик. Какво показва Бог на Йона чрез преживяването му в корема на рибата? Той показва как позволява на непокорните Си слуги да преживеят абсолютна изолация от всичко свято и чисто. За един момент Йона разбра какво е да се чувстваш мъртъв. Той не можеше да се моли. Бог беше скрил лицето Си и пророка нямаше към кого да се обърне. Адът за Йона не бяха водораслите, които се трупаха върху него или пък това, че се клатушкаше наляво надясно. Адът беше чувството, че Бог беше вдигнал ръката Си от живота му.

Всичко това имаше за цел да изпита Йона в непокорството му. Бог не казваше: „Ще ми се покориш ли сега, Йона?“ Той по-скоро питаше: „На чие слово ще се покориш в този ужасен ад, Йона? На Моето или на това на дявола?“ Накрая четем: „И Йона се помоли“ (2:1). „Когато душата ми чезнеше в мен, си спомних за ГОСПОДА и молитвата ми дойде при Теб“ (2:7). Йона изтича обратно в любящите Божи ръце, след което свидетелства: „От утробата на Шеол извиках и Ти чу гласа ми“ (2:2).

Срещал съм много хора като Йона през годините. Служил съм на тези избрани слуги, които не са се покорили на Бог и са паднали в голям грях. Някой в крайна сметка предадоха себе си на измамливите суети на Сатана. Някои бяха изгубени и умряха в греха си. Но други се покаяха в корема на техния ад и бяха възстановени. Днес Бог ги използва мощно отново – като пастири, учители, евангелизатори, миряни. При всички случаи тези възстановени слуги предаваха себе си на молитва и викаха към Господ.

Йона е преобраз и на непокорната църква

През всеки период на изключително зло, Бог призовава църквата Си да предупреди обществото за предстоящото наказание. Духът Му заповядва на всички нас: „Изправи се и предупреди града си, семейството си, народа си. Достатъчно съм търпял това зло.“ Затова Бог ме прати в Ню Йорк преди 15 години. Служението ни трябваше да издигне свят остатък от вярващи и да предупреди обществото за предстоящия съд. Днес злото в Америка надминава онова в Ниневия. Онези древни хора не бяха изкушавани от порнография, Интернет или мръсна телевизия. Нито пък сред тях се проповядваше Евангелието, за да знаят истината. Те нямаха Библии, църкви, християнски медии. За разлика от тях Америка е наводнена от такива прекрасни неща. Въпреки това обществото ни бързо е завладявано от злото. Как е възможно това, ще попиташ? Много просто: Божите слуги са заспали. Църквата Му се е скрила от присъствието Му и е изгубила святия страх от Него.

В дните на Йона корабите на Тарсис представляваха просперитета. Соломон построи флота тарсиски кораби за да увеличи богатството на Израел. Но Бог ги унищожи. Днес много вярващи дремят на борда на просперитета на американския кораб, както Йона. Ние ясно видяхме това на 11 Септември, когато се подпалиха символите на правителството и икономиката ни.

Америка все още живее в страх. Дори езичниците се молят. Сенатори и конгресмени прекъснаха заседанията си, за да се съберат на стълбите на Капитолия за молитва. (Няколко минути преди това много от тях пишеха закони за това как да рекламират аборта и да премахнат Божието име от обществени места). Наскоро получих няколко новини, които описват огромни молитвени събрания на мюсюлмани и хиндуисти.

Вече явно е време молещите се и разбиращи Божи слуги да се изправят и да предупредят за идващото наказание. Както и екипажа от кораба на Йона, множества невярващи хора питат християните: „Защо е тази буря? Къде е Бог във всичко това?“ Но за съжаление църквата е изгубила правдоподобие си в очите на света. За мнозина християнството представлява само телевизионни проповедници, които просят пари. Те виждат как християните спят на кораба на просперитета.

Когато от църквата излезе слово, то обикновено е от извършващи компромиси пастири, които викат: „Бог не стои зад настоящата буря. Това е работа на дявола. Любящият ни Бог не би осъдил нацията ни.“ Такива хора не познават Библията си. Нищо не се случва с никоя нация без Божието разрешение. В крайна сметка дявола не беше този, който унищожи Содом. Той не докара огън и сяра от небето. Господ докара това справедливо наказание върху злия Содом. Сатана не докара и потопа в дните на Ной. Самият Бог отвори небето и

изпрати ужасния дъжд. Но Господ има начин да събуди църквата Си и да я накара да се моли. В този момент ние виждаме само бурята. Много скоро цялата нация ще влезе в корема на кита.

Друга голяма риба е зачислена от Бог в бурните води под кораба на просперитета ни. Америка ще бъде изхвърлена през борда и погълната от икономически ад. Може би си спомняте едно послание, което пророкувах 5 години преди началото на Войната в Залива. Казах, че върху петролните кладенци в Близкия изток ще падат бомби, които ще причинят 500 пожара в Кувейт. По-късно армията на Саддам Хюсейн запали 503 кладенеца. Написах също така и това, че предвиждам как 1000 пожара горят в Ню Йорк. Сега вярвам, че тези пожари ще дойдат поради икономическия колапс.

Преди 2 години стоковата борса беше 12000 пункта. Експертите казаха, че ще достигне 30 000, и че сме имунизирани против рецесия. Но след 11 Септември пазара се срива.

До какво доведе тази буря от събития? До много малко по мое мнение. Не виждам признаци на покаяние като в Ниневия. Вместо това 5 щата вече легализираха осиновяването на деца от гей двойки. А едно училище в Калифорния настоява децата да ходят на училище облечени като мюсюлмани и да носят Корана, да учат кой е Аллах. Междувременно Библиите все още са забранени.

Знам, че много читатели не желаят да чуят този тип послания. По-скоро бихме повярвали, че някак си ще ни дадат спасителна лодка и няма да попаднем в корема от страдания на рибата. Но всъщност корема на кита е последния акт на Божията милост. Той се опитва да ни накара да се покаем чрез добрината Му, като къпе Америка в благословения. Но ние сме затлъстели в просперитета си и сме Го изоставили още повече. Сега Господ казва: „Не знам по какъв друг начин да ви спася освен чрез тъмния ад. Може би в корема на разбитата икономика, ще се пробудите. Може би, когато преживеете време на паника и страх, ще се върнете към призива си.“

Бог не се опитва да унищожи Америка. Аз вярвам, че се опитва да я спаси. Той се опитва също и да върне църквата Си към мисията ѝ. Желанието Му е от времето, прекарано в корема на кита, семействата да се върнат при Него. Служителите да спрат с греха и глупавите си проповеди, а църквите да оживеят. Ще се издигне молещ се остатък с библейски ценности, който ще отиде в света и ще проповядва с истинска власт. Бурята, в която живеем, има за цел да ни научи, че Бог има предвид точно това, което казва. Става дума за това да имаме откровение за страха от Него, както и за милостта и благодатта Му. Ако ходиш в непокорство, бягай при Него сега. Покай се бързо и излей душата си пред Него. Той няма да те държи за дълго в корема на кита. Той е любящ Бог, който копнее да те възстанови.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2002 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Belly of Hell](#) / [Коремът на ада](#)